

“Los jubileos son momentos preciosos para hacer balance de nuestras vidas, como individuos y como comunidad. Además, son ocasiones para la reflexión, el recogimiento y la escucha de lo que el Espíritu Santo nos dice hoy”. (cf. Ap 2,7).
(Papa Francisco)

JUBILEU 2025

Un jubileu era a l'Església catòlica un esdeveniment especial que ocorria cada cent anys, inicialment convocat per Bonifaci III, però el Papa Martí V ho va reduir a trenta-tres anys recordant l'edat de Crist i el 1490 Pau II, el va avançar a vint-i-cinc anys perquè així almenys cada generació tingués l'oportunitat de participar en un per obtenir el perdó dels pecats mitjançant la indulgència plenària. Així idò, el jubileu és una gran festa espiritual, temps per renovar la fe, com una nova oportunitat per començar de nou. Durant el jubileu l'Església ofereix indulgències que són com una abraçada de Déu que mitjançant el sagrament ens diu “estàs perdonat”. L'actual té com a lema “Pelegrins de l'esperança” i ens invita no sols a mirar el passat reconciliant-nos, sinó sobretot també a mirar cap al futur per comprometre'ns a viure més coherentment la fe.

Durant aquest temps molts seran els actes que es celebraran, no menys significatiu serà concretament el 25 de març, dia que Jesucrist per obra de l'Esperit Sant començà a ser concebut en el sinus immaculat de Maria. Aquest dia agraiem especialment que la vida comença en el moment de la concepció i l'ésser menut i fràgil és ja distint dels seus progenitors tenint una vida digna de tot reconeixement i respecte.

Acte d'inici del Jubileu a la Catedral de Menorca el passat diumenge 29 de desembre.
Foto: Toni Barber

Pens que es va encertar en dedicar aquest any jubilar a l'Esperança, virtut, juntament amb la fe i la caritat, sempre necessària, i avui tan imprescindible. Sense pessimismes però preocupats, ens trobam en un món, com ja ha dit el Papa, on s'està gestant una altra guerra mundial, guerra que ja s'està fent a trossos. Pensem en Rússia i Ucraïna, Síria, Israel i Palestina, també a països que pateixen fortes dictadures com Cuba, Veneçuela, Nicaragua, o

allà on els cristians són perseguits per la seva fe, com ara a Àfrica Central o altres països asiàtics.

Necessitam recuperar l'esperança, i no sols per aquests llocs esmentats, sinó també a la nostra Europa, especialment l'occidental, on la baixa natalitat està envellint la població, on s'estan aprovant lleis que atempten contra la vida, on el problema dels emigrants i refugiats cada vegada és més punxant i preocupant.

Necessitam recuperar l'esperança. Però, de quina esperança parlem? Sols d'una esperança que espera que acabin totes aquestes situacions? Sí, però també cal l'esperança que és acceptar el que Crist ens ha promès, sabent que tindrà el seu compliment. L'esperança de saber que està present entre nosaltres a l'Eucaristia, de saber que ens perdona quan ens penedim, l'esperança en la gran promesa de la vida eterna. Aquesta esperança reclama de nosaltres una fe en comunió amb el que l'Església professa. No crec que sigui plenament possible una esperança cristiana on cadascú espera sols en el que l'interessa egoísticament. Ens cal l'esperança que es fonamenta en la revelació, en el magisteri i en la tradició, no en l'opinió pública que és limitada i fugissera. Sant Pau ens parla d'una esperança que no defrauda, que sigui aquesta la que celebrem.

Joan Miquel Sastre Preto

Una solidaritat que transforma vides

Durant el Nadal Càritas ha compartit un missatge d'esperança, solidaritat i compromís amb les persones que més ens necessiten. L'entitat diocesana cada dia treballa per enfortir les capacitats de les persones amb un acompanyament integral i proper, posant sempre en el centre la seva realitat i dignitat.

Mitjançant la targeta de prepagament **AMBTU**, Càritas ofereix a famílies i persones en situació vulnerable una manera digna, sostenible i discreta d'accedir a aliments i productes essencials. Càritas Menorca ens recorda que tots podem col·laborar amb aquest servei: els nostres donatius ajuden a recarregar les targetes AMB TU, oferint

suport directe a famílies que afronten dificultats.

D'altra banda, s'ha dut a terme l'onzena edició d'“Un sopar de Nadal per a tothom”. Gràcies a la iniciativa de Fra Roger i la col·laboració de diverses empreses solidàries, Càritas ha pogut oferir 250 menús nadalencs a famílies i persones en situació d'exclusió. Els menús, que es van distribuir des de les diferents parròquies de Menorca, van ser elaborats per reconeguts xefs de l'illa, que han unit esforços per crear un moment especial i ple d'esperança. Cap d'aquests projectes seria possible sense el suport de les empreses col·laboradores i de totes les persones que confien en Càritas per fer arribar la seva ajuda allà on més es necessita.

Diumenge Segon després de Nadal

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira 24,1-4.12-16

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant els seus estols, s'enalteix enmig del poble, s'admira d'ella mateixa en la reunió santa, fa el seu elogi davant la multitud dels elegits i entre els beneïts es proclama beneïda, dient: "El Senyor de l'univers em donà una orde, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fé d'Israel la teva heretat, treu nous rebrots entre els meus elegits." M'ha creat abans del temps, des del principi, i no deixaré d'existir mai més. Li don culte davant ell en el temple sant. Així m'he establert a Sion, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimam, excercesc el meu poder a Jerusalem. He trobat brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat; estaré per sempre en la reunió dels sants.

Salm Responsorial 147

R: **El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

1,3-6.15-18

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota casta de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepreensibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna alabança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els feels, jo no em cans de donar gràcies per vosaltres, i us record en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedesqui els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell vos dóna entre els sants.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan 1,1-5.9-14

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència i res de lo que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la fosca, però la fosca no l'ha poguda ofegar. Existia el qui és la Llum verdadera, la que en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present en el món, en el món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a ca seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni pel voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula, es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

Lectura del libro del Eclesiàstico 24,1-2.8-12

La sabiduría hace su propia alabanza, encuentra su honor en Dios y se gloria en medio de su pueblo. En la asamblea del Altísimo abre su boca y se gloria ante el Poderoso. «El Creador del universo me dio una orden, el que me había creado estableció mi morada y me dijo: "Pon tu tienda en Jacob, y fija tu heredad en Israel". Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y nunca jamás dejaré de existir. Ejercí mi ministerio en la Tienda santa delante de él, y así me establecí en Sion. En la ciudad amada encontré descanso, y en Jerusalén reside mi poder. Arraigué en un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad».

Salmo responsorial 147

R: **El Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros.**

Lectura de la carta del apóstol

san Pablo a los Efesios 1,3-6.15-18

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bendiciones espirituales en los cielos. Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado. Por eso, habiendo oído hablar de vuestra fe en Cristo y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mis oraciones, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

1,1-5.9-14

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios. Por medio de él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho. En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. La luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió. El Verbo era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre, viniendo al mundo. En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no la conoció. Vino a su casa, y los suyos no la recibieron. Pero a cuantos la recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.

Déu té Paraula

Els qui ja tenim una certa edat hem vist canvis en els valors viscuts anys enrere; solem dir: Abans bastava la paraula donada per un contracte, venda, un préstec. Avui la paraula no basta, es necessiten papers i encara fallen.

Déu ens diu: "Sí, jo us don la meua Paraula!", en aquestes festes de Nadal. Donant-nos la Paraula, ell es dona a si mateix, s'entrega, ens fa confidents dels seus pensaments ja el Fill ens revelarà els secrets de son Pare. Escoltant Jesús, sabrem què pensa el Pare. Donant-nos la Paraula, Déu ens fa sortir de les tenebres per amarar-nos amb la seva llum. En efecte, quan contemplam el Fill nosaltres hi entrellucam la glòria del Pare. Donant-nos la Paraula, Déu ve a romandre, a habitar entre nosaltres, a ca nostra. La Paraula serà el nostre nodriment.

No solament Déu ens dona la Paraula, sinó que ens dona la Paraula perquè parlem la seva llengua. Si ja que ens ha fet els seus fills per sempre podem parlar la llengua del nostre Pare, que és la llengua de l'Amor. Nosaltres no podem deixar d'escoltar la Paraula de Déu, perquè és a cops d'escoltar-la, que l'arribam a poder parlar. A cada Eucaristia Déu ens dona la Paraula. I Déu és sempre feel a la Paraula donada. Així, amb tota la raó aclamam la Paraula de Déu, perquè és a Déu a qui aclamam, com també al seu Enviat, la Paraula feta carn.

Josep Sastre Portella

ressò de la Paraula, pregària i jubileu

La gran solidaritat (9)

Lany finalitza i comença envoltat en el misteri de Nadal. Jesús, encarnat, ha humanitzat allò diví i divinitzat allò humà. Ell ha vingut a restablir el que estava perdut, curar la malaltia i donar un altra sentit a la mort. La seva presència entre nosaltres obre canals d'esperança enmig de la iniquitat.

En el nostre món, la festa s'ofega en el lament de la desgràcia a causa de les catàstrofes naturals i les cruels guerres. Escric des de València, on encara se sent el lament del dolor, el plor pels morts i desapareguts. Enmig del sofriment, ha sorgit la bellesa de la gran solidaritat humana, que ens ha alegrat i alçat de la devastació aclaparadora. Déu ha estat aquí, en cada jove que s'ha ficat en el fang, donant la mà a qui s'hi enfonsava. Una multitud immensa, benaurats sants i santes del nostre temps, han sembrat flors enmig de la desolació, alegrant els qui ho han perdut tot. Ells i elles, vinguts de tot arreu, més enllà de races, llengües, polítiques i

han estat un signe eficaç de la bondat i bellesa que roman al cor humà.

Sí, s'ha vist la imatge i semblança amb què hem estat creats. Més enllà de l'horror viscut, l'esperança i la confiança ens han elevat la mirada i omplert el cor de vida renovada. Comencem l'any semblant de festa els jardins del cor, tot gaudint de la joia de ser fills i filles de Déu, creant junts una llar de fraternitat universal, la gran festa mundial. Contemplem Jesús humanitzat, fràgil i sofrent en el fang i les metralls de les guerres. Ell ens anima a construir un món millor.

Anna Seguí Martí

plomes del periodisme catòlic 48

Jaume Ruiz Manent

Com el seu pare, Àngel Ruiz i Pablo, i el seu germà Josep Maria, també Jaume va iniciar-se en el periodisme a les files del diari *La Vanguardia* de Barcelona.

Nascut a Ciutadella el 1897, va traspassar a la Ciutat Comtal el gener de 1945.

S'inicià com a redactor d'Estranger fent la traducció de despatxos. Ja llavors, es guanyà l'ingrés a l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona (1929). Més tard, va entrar en el projecte d'*El Matí*, creat per Josep Maria Capdevila i Josep Maria Junoy amb la idea de posar en circulació un diari de pensament catòlic, independent de grups polítics i escrit en llengua catalana, sempre marcat per una acció social cristiana crítica amb el capitalisme i el liberalisme. Preferentment, Jaume

Ruiz —un excepcional poliglota—, hi aportava articles d'anàlisi sobre política internacional, i hi acabaria ocupant la direcció. També fou una firma assídua a la publicació periodística *Acció* de Vilafranca del Penedès durant la II República.

Passada la guerra, feu aportacions regulars de gran pes a la revista setmanal *Destino*, amb importants i documentats reportatges sobre la conflagració mundial que es dirimia en el cor d'Europa (1939-1945).

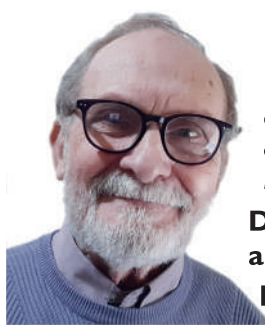
Només la mort prematura de Jaume Ruiz Manent va estroncar una fluida obra de premsa i com a reconegut expert en el periodisme internacional. Un diari, en acomiadar-lo, no s'estigué d'escriure: «Desaparece de nuestro mundo intelectual uno de sus valores más sólidos y esclarecidos».

Miquel Àngel Limón Pons

l'entrevista a:

FERMÍ MANTECA RODRÍGUEZ

Els dies 25, 26 i 27 de novembre Mn. Fermí Manteca va visitar Menorca amb el pare Rewis, representant de l'Església copta ortodoxa a Espanya.

D'on neix la seva relació amb l'Església copta i el pare Rewis?

—A les nostres comarques hi ha un bon nombre d'immigrants egipcis que pertanyen a l'Església ortodoxa copta. Per això, el Patriarcat d'Alexandria va enviar el pare Rewis per atendre i acompanyar espiritualment aquestes famílies. Aquest mossèn resideix a Cervera i ja fa anys la parròquia els va cedir una antiga església inhabilitada, perquè poguessin adaptar-la i celebrar-hi l'eucaristia. La relació, doncs, és molt bona ja que professem la mateixa fe i les mínimes diferències doctrinals, procedents del segle IV, es van acostant.

Fa uns anys el Bisbat de Solsona va firmar un conveni amb l'Església copta ortodoxa. En què consisteix?

—A part de l'església de Cervera, el pare Rewis buscava un lloc adequat per fer-hi un monestir on conviure un grup de monjos coptes com ell, fer vida monacal i atendre els caps de setmana les diferents comunitats residents a diversos punts de Catalunya. A Ivorra, un petit poble de la Segarra, no lluny de Cervera, disposem del santuari del Sant Dubte, l'hostatgeria de la qual no es feia servir. El conveni contempla la cessió per un llarg període de temps d'aquestes dependències perquè puguin fer el monestir, mentre que l'església del Santuari serà compartida entre les celebracions anuals del poble d'Ivorra i les seves misses habituals de ritus oriental.

Com es viu a Solsona aquest camí ecumènic?

—Tant a Solsona, com a altres parròquies del Bisbat, amb motiu de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, se celebren actes on participen diferents Esglésies cristianes per pregar junts i compartir la nostra fe. No ha vingut de nou, doncs, que la comunitat copta s'hi estableixi amb llaços de fraternitat. A més, el fet que el nostre bisbe (i abans vostre) Francesc Conesa hagi estat president de la Subcomissió Episcopal per a les Relacions Interconfessionals i el Diàleg Interreligiós també ha ajudat a acceptar de bon grat aquesta comunió amb l'Església Copta.

Quina experiència es van emportar de Menorca el pare Rewis i vostè?

—Va ser una trobada fantàstica la que vam tenir a Menorca. El pare Rewis i jo mateix ens vam trobar com a casa, molt ben acollits pel bisbe Gerard com per les persones que ens van atendre en tot moment. La conferència a Maó amb un nombrós grup de persones a la Casa de l'Església i la pregària conjunta a la Catedral van ser d'una gran vivència espiritual, ja que vam experimentar aquella comunió tan necessària en l'Església i en el món. Hi estem molt agraïts.

Sonia Febrer Romero

Agenda

Solemnitat de l'Epifania del Senyor

Dilluns 6 de gener celebració de la festa de l'Epifania del Senyor. Es celebra la manifestació de Jesús al món, el Messies esperat, i l'adoració dels Reis Mags a Jesús.

Baptisme del Senyor

Diumenge 12 de gener festa litúrgica del Baptisme del Senyor. aquesta festa marca el final del temps litúrgic de Nadal.

Programes de ràdio de l'Església de Menorca

Després del temps de Nadal, la setmana qui ve tornen els nostres programes de ràdio:

-COPE MENORCA (89.6 FM): "El Mirall de l'Església", els divendres a les 13.30 h; i "Església Notícia", els diumenges a les 9.45 h.

-IB3 RÀDIO (88.6 FM): "Temps de Creure", els dissabtes a les 14.30 h.

-RADIO MARÍA (92.0 FM): "Revista Diocesana", els diumenges a les 13.30 h.

L'actualitat de la Diòcesi a través de WhatsApp

La diòcesi de Menorca té un servei de comunicació perquè totes les persones interessades puguin conèixer l'actualitat de la nostra Església directament al mòbil. Només és necessari seguir dues passes:

1-Afegir el número 681 375 127 a l'agenda de contactes del teu mòbil.
2-Enviar un WhatsApp amb la paraula "ALTA", i el teu nom i cognoms.

Notícies nostres

Sigues feliç, estima!

Les portes de l'Advent, dia 30 de novembre, es va presentar, a la parròquia de Sant Esteve (Ciutadella), el nou llibre del prevere J. Bosco

Bisbat de Menorca

Faner, que es titula "Sigues feliç, estima", publicat per l'editorial Granada Costa.

La presentació va ser a càrrec de Miquel Maria Ballester, escriptor i professor de religió, que va manifestar que l'objectiu del prevere és "transparentar que el veritable model és Jesucrist i que els valors que ens convida a viure no són els d'en Bosco, sinó els de l'Evangelí. Ens ho explica partint de la seva pròpia vida i de les relacions amb la gent que li és propera, la gent que ell estima i que l'estimen a ell". Aquesta obra, la número 26 de Bosco Faner, és una invitació a viure en cristià, tenint present valors com l'alegria, l'austeritat, l'esperança, la pau, la solidaritat i el silenci. L'acte de presentació va acabar amb l'actuació de Samantha Bagur, estudiant de cant líric. El llibre es pot adquirir a la parròquia de Sant Esteve i qui vulgui fer un donatiu serà a favor de Càritas.

Jesús, la llum que il·lumina el món

Dia 21 de desembre la parròquia de Sant Climent va acollir l'acte de repartiment de la Llum de la Pau de Betlem. La celebració, amb una gran participació d'infants, joves i famílies, va començar amb l'entrada de la flama a l'església, que en Gerard Morro i na Glòria Mercadal havien recollit encesa dia 14 de desembre a Valladolid.

Després Joan Tutzó, rector de la parròquia, va recordar que Jesús és la Llum que il·lumina el món. El lema d'aquest any és "Som Llum, Som Canvi", molt apropiat per a recordar que el moviment escolta és un moviment educatiu i que té com a objectiu deixar el món millor de com l'hem trobat. Durant les setmanes anteriors als diferents agrupaments havien arribat les peces d'un puzzle. Després que cada agrupament ajuntés les peces, totes van encaixar, descobrint que el conjunt és molt més que la suma de les parts, com la llum ens il·lumina més si la compartim. L'acte va acabar amb unes paraules del bisbe Gerard i es va repartir la Llum a cada agrupament, parròquia i, també, a la resta de persones presents a la celebració.

Escoltes de Menorca (MSC)

Una fe compartida

El grup Revisió i Vida, que coordina na Maria Dolors Amat, continua oferint un espai de reflexió, germanor i pregària als joves que estudien o treballen a Barcelona. Aquest any més joves s'han unit al grup i açò suposa un gran goig, perquè entre tots creixen en la fe.

Aquest primer trimestre han reflexionat sobre la fe, com trobar-la i la importància de creure en Déu Pare que ens estima amb amor gratuït i sense límits. També han posat en comú la importància de la solidaritat i com recentment l'hem vista re-

flectida en la resposta de la gent per ajudar a les persones afectades per la DANA a València.

Així mateix, recentment el grup ha parlat sobre el Nadal i què significa per a cadascun dels joves. Van expressar que per a ells el temps de Nadal significa tradició, records de la infància, retrobar-se amb la família i els amics, fer una pausa en la rutina i, per damunt de tot, un temps d'acollida, d'escampar el misteri de la Llum i celebrar el naixement del Fill de Déu fet home.